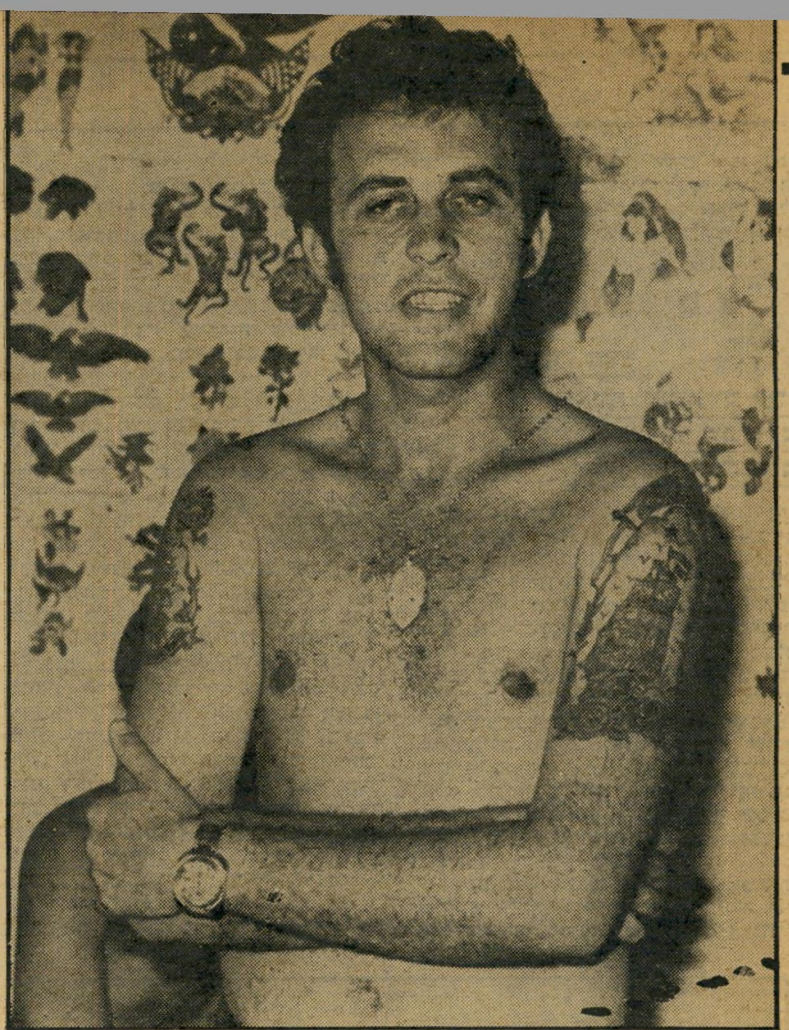

מינהל מקהעקעי ישראל

דויד מוסקו טוען שהוא אמן הקיעקוע הטוב ביותר בארץ - והראשון העוסק בכך

המקעקע

דויד מוסקו, שהפך לימאי בחיפושיו אחרי אמני הקיעקוע, היה לישראלי הראשון בין אמני הקיעקוע הפועל בישראל. עבודותיו זכו כבר בהכרה בינלאומית בין האמנים בעולם, והוא מביטי ללקוחותיו עבודה יפה ומדוייקת. לטענתו, הטיפול כימעט שאינו מכאיב, ואפשר לסלק כתובת קעקע בלתי רצויה.

עי רייגבי העור החשוף והמתוח, בי קצב של 3000 לדקה, דוקרות שלוש מחטייפלדה חזקות וחדות, ומשאירות אחי ריהן חותם צבע נצחי. נכון, מרגישים את זה קצת, אומר דויד מוסקו, אמן כתובות-הקעקע, אבל

משקה חריף

לפני הביצוע

דויד, צעיר נאה בן 28, עלה לארץ מרומניה, ואת ילדותו בילה בפתח-תיקוה. לענייני הקעקע נולד כאשר שירת בחיל-הים, והחל בולע ספרים ותולה עיניים מעריצות בכל פיסת-קעקע שגברתה בדרכו. את גופו הפקיר לראשונה, לפני עשר שנים, בידיו של צייר ארמני זקן בירושלים, שעזר את זרועו במישרשית. "הארמני ממשפחת רוזק, ציירי-קעקע ותיקים בארץ, לא עשה עבודה טרבה במיוחד, והצלחתי לתקן אותה רק אחרי שבעצמי למדתי את העבודה", הוא מספר.

שגועון-הקעקע הביא את דויד אל ציי-הסוחר, שם — על פני שיבעה ימים וחמש יבשות, ראה את מיטב יצירות-הקעקע ואת טובי האמנים. "רק כשאתה מסתובב בעולם", הוא אומר, "אתה מגלה שוהי אמנות אוניברסלית. כל עמי העור למ מקעקעים את גופם, החל מהבדואים של סיני ועד לעמי איי סולוניה.

העוזר

התאילנדי דנג, שהגיע לראץ כתייר, פגש בדויד מוסקו במיקרה, ועומד להגשים את חלוסי-חיוו — להפוך לאמן של כתובות-קעקע. לחזור לבנגקוק ולעבוד שם במיקצוע.

זה כימעט בלתי-מורגש לעומת הכאבים שסבלו אנשים לפני ארבעת אלפים שנים, כשהמין האנושי רק התחיל לקעקע את גופו.

דרך ארוכה עשה דויד מוסקו, עד שי הגיע למעמד של אמן כתובות-קעקע, הי נחשב כטוב במיקצועו בארץ, ואולי גם הטוב ביותר במיזרח-התיכון. הוא מר סיף, "הציור הרגיל", טוען דויד מוסקו,

האמן בפעולה

דויד מוסקו משפץ כתובת-קעקע על זרועו של עוזרו התאילנדי, דנג. גופו של דנג משמש ספר-לימוד מעולה הן למורה והן לתלמיד, ונוסף לנשר ולעקרב שצייר דויד על גופו של דנג, הוא עומד עתה לעטר את גב התלמיד במיפרשית. גם אברי-המין משמשים אובייקט לקעקועים.

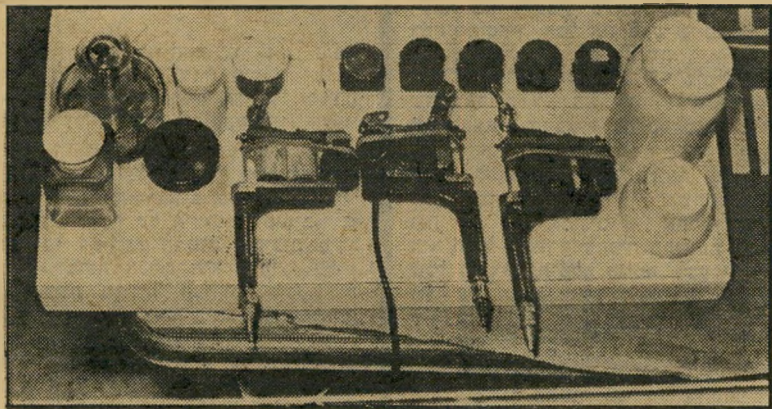
כיום למכור לי מכונות. אבל את המיקצוע אחד לא היה מוכן ללמד אותי, פחדו מקונורנציה. גם אני-עצמי לא מר כן ללמד אף ישראלי את המיקצוע." אולם דויד עצמו מכנים עתה לסוד הי מיקצוע תאילנדי צעיר בשם דנג, שהגיע לראץ כתייר וכעת הוא משמש כאסיסטנט ואף זוכה בשפע של עיטורי-קעקע מידיו של דויד. "כשפגשתי את דויד", מספר דנג, "הבנתי שאני בדרך להגשים חלום ישן ולהפוך לאמן כתובות-קעקע. נשאתי איתו, וגיליתי שהוא אמן גדול ומורה מצויין. כשאחזור לבנגקוק, אפתח לי חנות של קעקע משלי."

בשלב מסויים נכנס לי הגזק לראש, והרגשתי שאני יכול לעשות את זה בעצמי. התחלתי לרוץ לכל אמן-קעקע, וניסיתי ללמוד את העבודה."

הדרך לא היתה קלה, שכן אמני-הקיעקיע קוע אינם ששים לחשוף את סודותיהם המיקצועיים. רק אחרי שעבד ארבע שנים כמכונאי בחוף, ירד דויד שוב לים, הפעם בהחלטה נחושה. "נהרגמונית באנטורפן", הוא מספר, "לקח אותי אל מישהו שהסי

אחרי שתיקן את המכונות ולמד להפ-עילן, רכש דויד צבעים והחל תר אתר קליינטים. לאחר שקודם-לכן התאמן ארוכות על גופו-שלו, הראשון היה תייר אמריקאי, נכה מילחמת ויאטנאם, שהתגורר באכסניית-הנוער שעל חוף הירקון. ליד ביתו של דויד מוסקו, והוא זכה בני-יך כחול על זרועו. "נהוג שהקליינט ישר תה משהו חריף בדרך-כלל, כדי להתגבר על ההתרגשות", מספר דויד, "אבל בפר עם ההיא, דווקא אני הייתי זה ששתה. הציור יצא לא רע, ואחרי-כך התחילו להגיע עוד קליינטים, כי כתובות-קעקע טרבה מעוררת עניין רב אצל אלה שרואים אותה, וזהי פירסומת מהלכת."

מדפיו של דויד מוסקו גדושים פיר-סומים וספרים עבירים על כתובות-קעקע ויצירותיו. כתובות כאלה היו קיימות כבר בימי המצרים והקדמונים, וומי יות בנות ארבעת אלפים שנים ויותר נמר (המשך בעמוד 36)

כלי-העבודה

סט כלי-העבודה של אמן-הקעקע, אותו השיג דויד מוסקו בקוש, אחרי חיפושים ברחבי העולם. כולל: שלוש מכונות חשמליות שבכל אחת מהן מיספר מחטים שונה בהתאם לסוג העבודה; צלוחיות צבעים; משחות מיוחדות לשימון העור, וכן נזולים לחיטוי הפצעים הקטנים שנגרמים.